

[Lis Møller.]

den, og de skulle have lov til at fornemme den rystende og ækle fornemmelse, det er at skulle gøre sådan noget.“

Folketinget går nu til at bevilge svangerskabsafbrydelse bl. a. på social indikation, d. v. s. svangerskabsafbrydelse, hvis kvinden bor dårligt, hvis hendes økonomi er dårlig, hvis der ikke er børneinstitutioner nok til at tage sig af hendes børn, når hun er på arbejde. Jeg kan kun endnu en gang beklage, at de ufødte børn skal undgælde for mangel på institutioner og for mangelfuld sanering.

Ved første behandling sagde jeg, at det ville være ønskeligt, om vi i forbindelse med behandlingen af dette lovforslag også fik taget adoptionsloven op til revision. Det er af nogle blevet opfattet, som om jeg ønskede et enten-eller, men det sagde jeg ikke. Det, jeg gerne vil nå frem til, er, at alle, som ønsker svangerskabsafbrydelse, vil overveje, før de går til en afbrydelse, om de ikke hellere skulle gennemføre svangerskab og fødsel og derefter eventuelt bortadoptere barnet. Jeg siger „eventuelt“, fordi en beslutning om at forsøge at få svangerskabsafbrydelse altid skal træffes hurtigt og i en følelsesmæssigt uafbalanceret periode. Man kan meget bedre i ro overveje, om man vil bortadoptere eller selv prøve at klare barnet, og det viser sig da ofte, vel også oftest, at man selv klarer barnet.

Men bortadoption kræver naturligvis en ændret indstilling hos mange også her i tinget. En mor, der egentlig hellere vil bortadoptere end få svangerskabsafbrydelse, en mor, der egentlig hellere vil bortadoptere end anbringe barnet på et børnehjem, vil måske være bange for at blive kaldt følelseskold og hjerteløs, fordi hun giver barnet fra sig. Men hvis hun af den ene eller den anden grund ikke kan have barnet hos sig, så giver hun dog dette barn en chance ved at lade andre, som gerne vil, tage sig af det.

For mig at se må den udvej, som lovforslaget nu åbner mulighed for, være den allersidste udvej for den enkelte kvinde. Svangerskabsafbrydelse er en nødløsning. Svangerskabsafbrydelse skaber ikke lykke. Svangerskabsafbrydelse er ikke nogen bagatel. Svangerskabsafbrydelse er afbrydelse af liv. Jeg tror, meget sjældent en kvinde har

fortruddt en fødsel, men tusinder har fortrudt svangerskabsafbrydelse.

Når jeg trods min store betænkelighed ved udvidelsen af den nugældende lov går ind for forslaget, er det udelukkende for at hindre, at forslag om fri svangerskabsafbrydelse vedtages, og jeg skal derfor anbefale, at man stemmer imod det af mindretallet stillede ændringsforslag.

Eva Ree: Det skal ikke nægtes, at det også har gjort et vist indtryk på mig, at der er over 40.000 protester mod regeringslovforslaget om en liberalisering af den nuværende svangerskabslov, som nu er 14 år gammel. Der har været protester fra enkeltpersoner, der har været protester indsamlet i by og måske specielt på landet. Nogle af protesterne har været temmelig enslydende. Andre har til gengæld båret præg af, at det var en lille, sluttet kreds, der ønskede at give udtryk for deres mening uden at ville påvirke andre. Læserbreve i dagbladene har der været mange af. Der har været skrevet artikler og kronikker, været rettet henvendelser til folketingsmedlemmer gruppevis og enkeltvis. Vi har vist alle sammen fået breve, der har kommenteret regeringslovforslaget på den ene eller anden måde. Og alt imens har man så i det nedsatte udvalg kulegravet de mange problemer, modtaget deputationer og pløjet sig igennem materiale i kilovis. Det sidste skal ikke være nogen beklagelse. Hvis jeg endelig skulle komme med et hjertesuk, så måtte det blive, at de mange tilhængere af en liberalisering af den nuværende svangerskabslov har været mere tilbageholdende i deres ytringer end andre.

Men der bliver alligevel en fornemmelse tilbage af, at adskillige, som protesterer mod det nye svangerskabslovforslag, reelt protesterer mod loven fra 1937. Det kan selvfølgelig kun være en fornemmelsessag, men jeg synes alligevel, det kan siges, at jeg har fået følelsen underbygget ved at have deltaget i adskillige møder rundt om i landet, hvor man har drøftet en liberalisering af den nuværende svangerskabslov kontra forslaget om fri abort. Efter disse mange møder er det blevet min opfattelse, at de 40.000 protester ikke dækker den gængse opfattelse, ikke tegner den almindelige indstilling til regeringens lovforslag. Jeg har